

Amos 1

1 Λόγοι Αμωσ, οἱ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουε, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζίου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοαμ τοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰσραηλ πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.
2 Καὶ εἶπεν Κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγγετο καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένησαν αἰ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφή τοῦ Καρμῶλου.
3 Καὶ εἶπεν κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκού καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἐπρίζον πρίοισιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ.
4 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαηλ, καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ.
5 καὶ συντρίψω μοχλοῦς Δαμασκού καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ων καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρραν, καὶ αἰχμαλωτεύσεται λαὸς Συρίας ἐπικλητός, λέγει κύριος.
6 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτούς, ἔνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεύσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.
7 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς.
8 καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθῶσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκαλῶνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκαρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἄλλοφύλων, λέγει κύριος.
9 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτῶν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων εἰς τὴν Ἰδουμαίαν καὶ οὐκ ἐμῶσθησαν διαθῆκης ἀδελφῶν.
10 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς.
11 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτούς, ἔνεκα τοῦ διώξει αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐλυμῶνατο μῦτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος.
12 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχῶν αὐτῆς.
13 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχίζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσιν τὰ ὄρια αὐτῶν.
14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Ραββα, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθῶσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς.
15 καὶ πορεύονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, λέγει κύριος.

Amos 2

1 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄστα βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν.
2 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Μωαβ, καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθάνεται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.
3 καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει κύριος.
4 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτόν, ἔνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφύλαξαντο καὶ

ἐπλάνησαν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.
5 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλημ.
6 Τάδε λέγει κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῶσμαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων,
7 τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς παχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν,
8 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινοῖς παραπετάσματα ἐποιοῦν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν.
9 ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς, καὶ ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.
10 καὶ ἐγὼ ἀνῆγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ περιῆγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων.
11 καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφῆτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν· μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα, υἱοὶ Ἰσραηλ; λέγει κύριος.
12 καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον καὶ τοῖς προφῆταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες Οὐ μὴ προφητεύσητε.
13 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλιῶ ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλιεῖται ἡ ἅμαξα ἢ γέμουσα καλάμησ.
14 καὶ ἀπολείται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατῆσθαι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
15 καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστή, καὶ ὁ ὀξύς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῆ, οὐδὲ ὁ ἵππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
16 καὶ εὐρῶσθαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος.

Amos 3

1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραηλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνῆγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων
2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνω ἕκαστος φυλῶν τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἐκδικῶσθε ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.
3 εἰ πορεύονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς;
4 εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θῶραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου ἐὰν μὴ ἀρπάσῃ τι;
5 εἰ πεσεῖται ὄρνειον ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ ἰξευτοῦ; εἰ σχασθῶσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τι;
6 εἰ φωνῶσιν σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθῶσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἢν κύριος οὐκ ἐποίησεν;
7 διότι οὐ μὴ ποιῶσιν κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφῆτας.
8 λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ φοβηθῶσεται; κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησεν, καὶ τίς οὐ προφητεύσει;
9 Ἀπαγγείλατε χώρας ἐν Ἀσσυριοῖς καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶπατε Συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας καὶ ἴδετε θαυμαστά πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὴν καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ.
10 καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώρας αὐτῶν.
11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Τύρου, κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθῶσεται, καὶ κατὰξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου, καὶ διαρπαγῶσονται αἱ χώραί σου.

12 τάδε λέγει κύριος· Ὁν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθῶσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῶ ἱερεῖς.
13 ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
14 διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστῆρια Βαιθηλ, καὶ κατασκαφῆσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν·
15 συγγεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν, καὶ ἀπολοῦνται οἴκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προστεθῶσονται οἴκοι ἕτεροι πολλοί, λέγει κύριος.

Amos 4

1 Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πένητας αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν· Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πῖωμεν·
2 ὁμνύει κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ· Διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λῴψονται ὑμᾶς ἐν ὄπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοί,
3 καὶ ἐξενεχθῶσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλῶν καὶ ἀπορριφῶσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ρεμμαν, λέγει κύριος ὁ θεός.
4 Εἰσῴθατε εἰς Βαιθηλ καὶ ἠνομῶσατε καὶ εἰς Γαλγαλα ἐπληθύνετε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἠνέγκατε εἰς τὸ πρῶν θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν·
5 καὶ ἀνέγνωσαν ἕξω νόμον καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας· ἀπαγγείλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος ὁ θεός.
6 καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πάσι τοῖς τόποις ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος.
7 καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγῆτον· καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω· μερὶς μία βραχῶσεται, καὶ μερὶς, ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτῶν, ξηρανθῶσεται·
8 καὶ συναθροισθῶσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος.
9 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνετε κῆπος ὑμῶν, ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ συκῶνας ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος.
10 ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου καὶ ἀνῆγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος.
11 κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· καὶ οὐδ' ὧς ἐπεστρέψατε πρὸς με, λέγει κύριος.
12 διὰ τοῦτο οὕτως ποιῶ σοι, Ἰσραὴλ· πλὴν ὅτι οὕτως ποιῶ σοι, ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου, Ἰσραὴλ.
13 διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὀμίχλην καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς· κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶν.

Amos 5

1 Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, οἶκος Ἰσραὴλ

2 Ἐπεσεν οὐκέτι μὴ προσθῆ τοῦ ἀναστήναι παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστῶν αὐτῶν.
3 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος Ἡ πόλις, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθῶσονται ἑκατόν, καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατόν, ὑπολειφθῶσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.
4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· Ἐκζητήσατέ με καὶ ζῶσθε·
5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γαλγαλα αἰχμαλωτευσμένη αἰχμαλωτευθῶσεται, καὶ Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα·
6 ἐκζητήσατε τὸν κύριον καὶ ζῶσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψη ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσηφ, καὶ καταφάγεται αὐτόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.
7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν,
8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρῶν σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶν·
9 ὁ διαίρων συντριμμὸν ἐπ' ἰσχὺν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.
10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὄσιον ἐβδελύξαντο.
11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ξυστοῦς ᾤκοδομῶσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς, ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν.
12 ὅτι ἔγνωσαν πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.
13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπῶσεται, ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἔστιν.
14 ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρὸν, ὅπως ζῶσητε· καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἶπατε
15 Μεμισῶκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπῶκαμεν τὰ καλὰ· καὶ ἀποκαταστῶσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεῶσῃ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσηφ.
16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· Ἐν πάσαις πλατείαις κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθῶσεται· Οὐαὶ οὐαὶ· κληθῶσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότης θρήνον,
17 καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός, διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου, εἶπεν κύριος.
18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου· ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου; καὶ αὕτ' ἔστιν σκότος καὶ οὐ φῶς,
19 ὃν τρόπον ὅταν φύγη ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος, καὶ εἰσπηδῶσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερῆσθαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτόν ὁ ὄφις.
20 οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς; καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὐτῆ.
21 μεμίσηκα ἀπῶσμαι εορτάς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν·
22 διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι αὐτά, καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι.
23 μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἤχον ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι·
24 καὶ κυλισθῶσεται ὡς ὕδωρ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χεიმάρρους ἄβητος.
25 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρῷ μου τεσσαράκοντα ἔτη, οἶκος Ἰσραὴλ;

26 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν, τοὺς τύπους αὐτῶν, οὓς ἐποιῶσατε ἑαυτοῖς.
27 καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκοῦ, λέγει κύριος, ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Amos 6

1 Οὐαὶ τοῖς ἐξουθενούσιν Σιων καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας· ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσήλθον αὐτοί. οἶκος τοῦ Ἰσραηλ,
2 διάβητε πάντες καὶ ἴδετε καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐμαθ Ραββα καὶ κατὰβητε ἐκεῖθεν εἰς Γεθ ἄλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων, εἰ πλέονα τὰ ὄρια αὐτῶν ἐστὶν τῶν ὑμετέρων ὀρίων.
3 οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακῶν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν,
4 οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά,
5 οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων ὡς ἐστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα·
6 οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσηφ.
7 διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρῶσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραιμ.
8 ὅτι ἤμωσεν κύριος καθ' ἑαυτοῦ Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πάσαν τὴν ὑβρίν Ἰακωβ καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτῶν·
9 καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾶ, καὶ ἀποθανοῦνται, καὶ ὑπολειφθῶσονται οἱ κατάλοιποι,
10 καὶ λῴμψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιώνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὄστα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἔρεῖ τοῖς προσεσηκόσι τῆς οἰκίας Εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοί; καὶ ἔρεῖ Οὐκέτι· καὶ ἔρεῖ Σίγα, ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου.
11 διότι ἰδοὺ κύριος ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσασιν καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.
12 εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ παρασιωπῶσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ὑμεῖς ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν,
13 οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα;
14 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπεχειρῶ ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος τοῦ Ἰσραηλ, ἔθνος, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Ἐμαθ καὶ ἕως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν.

Amos 7

1 Οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἑώθιν·, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς Γωγ ὁ βασιλεὺς.
2 καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἶπα Κύριε κύριε, ἴλεως γενοῦ· τίς ἀναστῆσει τὸν Ἰακωβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν·
3 μετανόησον, κύριε, ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει κύριος.
4 Οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην ἐν πυρὶ κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα.
5 καὶ εἶπα Κύριε κύριε, κόπασον δ'· τίς ἀναστῆσει τὸν Ἰακωβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστίν·
6 μετανόησον, κύριε, ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει κύριος.

7 Οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἑστηκὸς ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας.
8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Τί σὺ ὄρας, Ἀμωσ; καὶ εἶπα Ἀδάμαντα. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἴδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ, οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν·
9 καὶ ἀφανισθῶσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραηλ ἐξερημωθῶσονται, καὶ ἀναστῶσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ ἐν ῥομφαίᾳ.
10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασιας ὁ ἱερεὺς Βαιθηλ πρὸς Ἱεροβοαμ βασιλέα Ἰσραηλ λέγων Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμωσ ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ· οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ·
11 διότι τάδε λέγει Ἀμωσ Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτῆσει Ἱεροβοαμ, ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθῶσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.
12 καὶ εἶπεν Ἀμασιας πρὸς Ἀμωσ Ὁ ὄρων, βάδιζε ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις·
13 εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἀγίασμα βασιλέως ἐστὶν καὶ οἶκος βασιλείας ἐστίν.
14 καὶ ἀπεκρίθη Ἀμωσ καὶ εἶπεν πρὸς Ἀμασιαν Οὐκ ἤμην προφῆτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφῆτου, ἀλλ' ἡ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα·
15 καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Βάδιζε προφῆτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ.
16 καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου Σὺ λέγεις Μὴ προφῆτευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ·
17 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθῶσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτῆσεις, ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθῶσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Amos 8

1 Οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἄγγος ἰξευτοῦ.
2 καὶ εἶπεν Τί σὺ βλέπεις, Ἀμωσ; καὶ εἶπα Ἄγγος ἰξευτοῦ. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ, οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν·
3 καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, πολὺς ὁ πεπτωκὸς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιτριῶω σιωπῶν.
4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα, οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρᾶϊ πένητα καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,
5 οἱ λέγοντες Πότε διελεύσεται ὁ μῆν καὶ ἐμπολῶσομεν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοιξομεν θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι μικρὸν μέτρον καὶ τοῦ μεγαλῶναι στάθμια καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον
6 τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντὸς γενῆματος ἐμπορευσόμεθα;
7 ὁμνύει κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ἰακωβ Εἰ ἐπιλησθῶσεται εἰς νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.
8 καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθῶσεται ἡ γῆ, καὶ πενθῶσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναβῶσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια καὶ καταβῶσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.
9 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος ὁ θεός, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς·
10 καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πάσας τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον καὶ ἀναβῶ ἐπὶ πάσαν ὄσφυν σάκκον καὶ ἐπὶ πάσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ θῶσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.
11 ἰδοὺ ἡμέραν ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου·

12 καὶ σαλευθῶσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητούντες τὸν λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὑρῶσιν.

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει

14 οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες Ζῆ ὁ θεὸς σου, Δαν, καὶ ζῆ ὁ θεὸς σου, Βηρσαβεε· καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Amos 9

1 Εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπεν Πάταξον ἐπὶ τὸ ἰλαστῆριον καὶ σεισθῆσεται τὰ πρόπυλα καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τοὺς καταλοίπους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγη ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ μὴ διασωθῆ ἕξ αὐτῶν ἀνασφζόμενος.

2 ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς ἄδου, ἐκεῖθεν ἢ χεῖρ μου ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖθεν κατὰξω αὐτούς·

3 ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμῆλου, ἐκεῖθεν ἐξερευνῶ καὶ λῆψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δῖξεται αὐτούς·

4 καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς· καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ.

5 καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ σαλεύων αὐτῶν, καὶ πενθῶσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτῶν, καὶ ἀναβῆσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς καὶ καταβῆσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου·

6 ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων

αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶ.

7 οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθίοπων ὑμεῖς ἐστε ἐμοί, υἱοὶ Ἰσραηλ; λέγει κύριος. οὐ τὸν Ἰσραηλ ἀνῆγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ τοὺς ἄλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βόθρου;

8 Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλην ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακωβ, λέγει κύριος.

9 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμιῶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ, ὃν τρόπον λικμάται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.

10 ἐν ῥομφαίᾳ τελευτῶσιν πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες Οὐ μὴ ἐγγίση οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακὰ.

11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστῶ τὴν σκηνὴν Δαυιδ τὴν πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομῶ τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστῶ καὶ ἀνοικοδομῶ αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος,

12 ὅπως ἐκζητῶσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.

13 ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ καταλῆμψεται ὁ ἄλοητός τὸν τρύγητον, καὶ περκάσει ἢ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται·

14 καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου Ἰσραηλ, καὶ οἰκοδομῶσιν πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ κατοικῶσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πῖονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν κῆπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν·

15 καὶ καταφυτεύσω αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ.